

Emergency Exit

Direcció i guió: Lluís Miñarro **País:** Espanya **Durada:** 96 min **Any:** 2025 **Gènere:** Drama, comèdia, *road movie* **Interpretació:** Emma Suárez, Marisa Paredes, Naomi Kawase, Oriol Pla... **Música:** Anahit Simonian **Fotografia:** Jimmy Gimferrer **Distribuïdora:** Sideral Cinema **Estrena a Espanya:** 19/12/2025

No recomanada per a menors de 16 anys

Versió original en català

SINOPSI

Divertiment coral en el qual una sèrie de personatges viatgen en un autobús del qual no poden sortir. El vehicle es desplaça per paisatges fantàstics en un viatge entre la realitat i el somni, entre la vida i la mort. (gencat.cat)

CRÍTICA

18/11/2025 - El tercer llargmetratge de Lluís Miñarro és una road movie a través de destins, desitjos i paisatges emocionals que reuneix personatges excèntrics en un viatge transcendental

Amb *Stella Cadente* i *Love Me Not*, els dos llargmetratges anteriors del director català **Lluís Miñarro**, ha quedat demostrat que el fascina l'abundància de referències històriques, intel·lectuals, artístiques i visuals, fet que el categoritza com un autor eclèctic, anticanònic i metanarratiu. A ***Emergency Exit***, que acaba d'estrenar-se mundialment a la secció de perfil experimental i arriscat del Festival Black Nights de Tallinn, Rebels with a Cause, i es projecta també al Festival Internacional de Cinema de Gijón/Xixón (FICX), Miñarro continua amb la seva passió, però en un entorn minimalista, simbòlic i encara més estilitzat com el teatre, i fins i tot amb unitat de temps i lloc de l'acció, encara que transcorri en la imaginació o la realitat física. Actors coneguts interpreten el seu propi paper, mentre que d'altres assumeixen arquetips de rol en un pastitx postmodern acolorit que, quan no resulta prou divertit –i, per desgràcia, aquest és el cas d'aquesta pel·lícula en alguns episodis–, es pot tornar una mica antiquat.

Un autobús retro de contorns arrodonits ha reunit éssers extravagants de tota mena: **Myriam Mézières** i **Arielle Dombasle**, dues elegants dames franceses empolvorades que es riuen de les coses de la vida; **Marisa Paredes**, com a si mateixa (en la seva última actuació), amb el seu marit, discutint per qualsevol nimietat; la directora **Naomi Kawase**, com una antropòloga solitària amb la mirada perduda a la carretera; el cantautor i actor de culte català **Albert Pla**, com un guionista abstret, ocasionalment distret per la ginecòloga interpretada per **Emma Suárez**; **Aida Folch**, com una mare traumatitzada per un incest reprimat; **Oriol Pla**, com un capellà pesat, divertit i temptat pel seductor i joveníssim Eros de **Jhonattan Burjack**, que fica el seu cos seminu i exuberant sota els nassos de tots els passatgers, recordant-los els seus desitjos sexuals insatisfets. Aquesta estranya companyia viatja sense rumb conegut, i només els nens s'atreveixen a preguntar cap a on van, encara que mai no obtenen resposta. Diàlegs absurds o sense filtre serveixen d'enllaç entre ells, però malgrat la curiositat instantània que desperten, poc del contingut es queda a la memòria. Com una successió d'esbossos anecdòtics que s'encadenen a través d'una *mise-en-scène* fortament estilitzada –cel rosa, colors contrastants, vistes des de la finestra com un fotomural– que estimula els sentits, frega la superfície d'una reflexió existencial, però no s'atreveix a furgar més al fons, com si temés l'abisme del no-res cap al qual inevitablement viatgem... i com si realment tingués por d'aprofundir en la seva pròpia metàfora.

La desfilada de tantes cares conegudes, com en un mini *Prêt-à-porter* de Robert Altman, és característic dels homenatges, però per més que a l'esperit de Remedios Varo i Cortázar esmentats en la intenció del director i en la sinopsi, ***Emergency Exit*** remet a l'estètica estrident dels primers Almodóvar i a la debilitat del guió de la seva més tardana *Los amantes pasajeros*. Només que aquí, ni els amants són realment amants (ja que més aviat es queden al territori del somni), ni la comèdia és veritablement hilarant. Finalment, ens queda un xiclet (per als ulls) que, com sabem, desperta els receptors, però aviat perd l'aroma.

Mariana Hristova – cineuropa.org